

GAZETA POLSKA

W BERLINIE

Dla Niemiec i Austrii dod opaską przesyłka dwa razy tygodniowo 1,80 mk.

Dla Francji, Włoch, Ameryki itd. przesyłka dwa razy tygodniowo 2,30 mk.

z bezpłatnym dwutygodniowym dodatkiem „LESZEK.”

Oświata i praca —
Naród z bogactw!

„GAZETA POLSKA W BERLINIE” wychodzi dwa razy tygodniowo w środę i sobotę. Przedpłata kwartalna z dodatkiem „Leszek” wynosi na pocztach cesarstwa niemieckiego 1,25 mk. — w Berlinie z odnośnieniem do domu kwartalnie 1,50 mk miesięcznie 50 fenigów. — Ogłoszenia po 15 fenigów od wiersza drobnego jednolitego. Reklamy po 30 fenigów. — Wszelkie listy należy przysyłać do Administracji „Gazety Polskiej w Berlinie” Veteranenstr. 8. pieniądze pod adres: F. Załachowski. Rękopisów się nie zwraca.

I na obczyźnie

Pamiętaj o Ojczyźnie!

Redakcja i Administracja znajduje się w Berlinie przy Veteranenstrasse 8.

Na Saksonję mamy własny kantor w Helbra, Ziegelroderweg 3.

Zaproszenie do przedpłaty.

Stary kwartał się skończył, i nowy rozpoczął się nowy. Dla tego też pukamy do serc Przyjaciół naszych w Berlinie, jego okolicy, na obczyźnie i w kraju mieszkających. „Gazeta Polska” jest pismem niezależnym od nikogo, przez Boga. Stoi ona wiernie przy Kościele naszym świętym i wierzy w wskrzeszenie Ojczyzny. Głównymi jej celami są: walka przeciw socjalizmowi, szerzenie prawdziwej, z nauką Kościoła zgodzącej się oświaty, zachęcanie do pielęgnowanie języka ojczystego, narodowych obyczajów, oraz popieranie wszystkiego, co jest polskiem, a — dobrem. Nierównie trudniej nam, zostającym na obczyźnie, przychodzi spełnić zadanie nasze, niż innym pismom, a mianowicie pismom w kraju, i dla tego też upraszamy wszystkich Przyjaciół pisma naszego jeszcze raz, by zdecydowali nas iaskawie poprzeć i pismo nasze, o ile możliwości, jak najwięcej rozszerzać.

GAZETA POLSKA

z bezpłatnym dodatkiem „LESZEK”

kosztuje na wszystkich pocztach w państwie niemieckim

kwartalnie 1,25 mk.,

ODCINEK „GAZETY POLSKIEJ”.

ŻYWCEM ZAMUROWANA.

NAPISAL

6. p.

Karol Miarka.

— * * *

(Dalszy ciąg.)

„Mój drogi aniołku” — narzekala stara Magdalena — „o, czemuż nie umarta w wieku dzieciństwa!” — Wychowałam cię starannie, strzegłam jak oka, bo mi nieboszczka pani cię poruzyła; kwitłaś jak róża, a teraz tak okropną śmiercią zesłałaś ze świata! — O, żeby chociaż jedną z tych kosciczek ujrzała, abym się nad nią wyplakać i obok matki pogrzebać mogła.

Rzewnienie zaplakała stara Magdalena, a razem z nią plakali wszyscy poddani Zabrzezkiego.

„Biedny pan” — odezwał się Wach — „ciężkie na serce ojcowskie wesłał P. Bóg nawiedzenie; wrocz pacy targa swoje włosy i nieustannie woła swej najukochańszej Marysi. Już od dwóch dni nic nie pożywa, inikogo nie przepuszcza do siebie, nawet widzieć nie

z odnośnieniem do domu przez listowogo 1,50 mr.,

w Berlinie i Helbra w ekspedycji, i u agentów z odnośnieniem do domu

kwartalnie 1,50 mr.

bez odnośnienia do domu 1 markę 20 fen.

Redakcja i administracja

„GAZETY POLSKIEJ”.

Berlin, N., Veteranenstr. 8, Helbra p. Mansfeld, Ziegelroderweg 3.

Jubileusz Papieża Leona XIII.

(Dokończenie.)

Leon XIII stara się nadto o rozszerzenie Kościoła, jakoż z każdym dniem przybywa dziatek tak pódnej Matee. Z jego to błogosławieństwem „Bracia Biali” kardynała Lavigerie zatykają krzyż u źródeł Nilu, podczas, gdy nowy zakon rycerski staje do walki z piętnowaniem przezeń niewolnictwem. On też błogosławi każdej misji, wspiera modlitwą męczenników Tonkinu, Chin i Centralnej Afryki, urządza stosunki kościelne w Szkocji, Rumunji, Bośni, Czarnogórze i Indjach wschodnich.

Leon XIII stara się dalej o zgodę i jedność w kościele. Już za Piusa IX, zszeregowano się obóz katolicki i

chee małżonki swojej. Oj, ta nasza pani jest przyczyną całego nieszczęścia, lecz pomszczę się, zaraz pójdę do pana, aby mu oczy otworzyć i oznajmić, jak się to pani z Szynderem namawiali i życzyli sobie śmierci niewinnej Marysi, aby cały majątek naszego pana zagarnąć”

To rzekisz powstała stara Magdalena i prosto byłaby poszła do pana, gdyby jej nie był zatrzymał Wach, który tak zauważał: „Magdaleno, czyliż chcecie powiększyć żal pana i nowy uór wbić w serce jego? — Cóż pomoże wasze odkrycie, czyliż ono wskrzesi nieszczęśliwą panienkę? — Lepiej, że się pan nigdy nie dowie o zdradzieckich zamiarach swej żony i Szyndera.”

Dalszą jego uwagę przerwał turkot wozu, zajeżdżającego do dworu.

„Dzięki Bogu; przyjechał ksiądz Dobroćdziej Gliwicki, który pewnie pocieszy nieszczęśliwego pana. Chodźmy razem powitać czcigodnego kapiana i proście go o błogosławieństwo.”

Jeszcze lud ścisła kolana księdza plebana i w pokorze całował jego ręce, gdy w przedsionku smutna postać dziecina się pokazała, witając ojca duchownego.

Z uszanowaniem prowadził pan Zabrzezski swego zacnego gościa do komnaty, którą na klucz zamknął. Cielawi służy podsłuchując poderzwiami,

zadziwił wrogów siłą wewnętrzną. Nad wznowieniem tegoż pracuje dalej obecny Hetman, a w tej myśli z jednej strony ścieśnia szeregi i gromadzi broń, z drugiej ostrzega przed jawnymi i skrytymi wrogami, — ostrzega mianowicie przed wolnomularstwem, ostrzega katolików Francji i Hiszpanji przed rzuterką w polityce, ostrzega biskupów węgierskich przed coraz zuchwalszymi ruszczeniami protestantów, ostrzega Irlandję przed nurtowaniami fenianizmu, ostrzega Słowiańszczyznę przed wasną sąsiedzką i podstępami prawosławia, — ostrzega zawsze z miłością, aez stanowczo, i godzi nawet międzynarodowe spory.

Leon XIII stara się wreszcie o pokój i swobodę Kościoła. Przez długie lata wrzała walka sroga, bo całe legiony hardych meyerów, czy w imię rewolucyjnego i bezreligijnego postępu, czy w imię wszechwładzy państwowej, uderzyły na Kościół. Lecz przeciw nim wystąpił Pius IX, nby Archanioł Michał, z hasłem: „Któż jak Chrystus i Jego Kościół”; za nim zaś stanęły zwarte szeregi biskupów, kapłanów i wiernych. I jaki koniec walki? Oto pokazało się znowu, że siły moralnej, na Bęgu epartej, nie zlamie żadna przemoc, i że Kościół może walczyć, może cierpieć, ale zwyciężon być nie może. Chwała za to „nieśmiertelnemu Królowi wieków”, chwała wielkodusznemu Jego wodzowi i chrobrym Jego żołnierzom. Nieprzyjaciele samii zatrąbili do

odwrotu, a ten, co zapowiadał dumnie: „Nie pojedziemy do Canossy”, wybrał się na Canossę do Rzymu, wprowadził nie w szacie pokutnika, ale zawsze z gałązką oliwną, by uprosić sobie Papieża na rozjemcę i pośrednika. Nie naprawił on wprawdzie wszystkich krzywd, zadanych Kościołowi, ale też doświadczył niebawem sam na sobie, że ziemne są losy ludzkie i że tylko Bóg jeden jest wielki. Leon XIII był skorym do zgody, bez naruszenia zalet i żywotnych interesów Kościoła i tak w Prusiech jak gdzieindziej przywrócił pokój; chwala mu też za to, że chlubną walkę chlubnie zakończył.

Wiadomości polityczne.

ZIEMIE POLSKIE.

— W okręgu wyborem szumsko-starogardzko-kościernskim zwyciężył kandydat nasz Michał Kalkstein z Kłonówki 3854 głosami absolutnej większości.

NIEMCY.

— W okręgu Lignca Haynau Goldberg wynik wyborów następujący: wolnomyślny Jungfer 52 gł., socjalista Kühn 4100 gł., ast, semita Herwig, 2400 gł., konserwatysta hr. Bothkireh-Trach

ogłaszali dworakom, że odprawiają w komnacie łacińskie pacierze.

Po poźdniu kazał pan Zabrzezski przynieść potraw i miodu dla swego gościa, a potem znowu zamknął drzwi. Siedzieli długo w wieczór, lecz o czym rozmawiali, tego się nikt nie dowiedział. Nazajutrz ks. pleban odprawił załoone nabożeństwo za nieboszczkę Marysię i pocieszał ojca i placzących poddanych słowem Ewangelji św.

Po skończonem rekwim, przystąpił pan Zabrzezski do spowiedzi i komunnji świętej, a przed kościołem oznajmił swym poddanym, że dla wypełnienia ślubu uczynionego udaje się do Jeruzalemu, aby pomódz grób Pana Jezusa wyrwać z rąk niewiernych Turków. Gdy całe zgromadzenie zaczęło płakać i narzekać i obstąpiwszy swego pana, na klęczkach błagało, aby nie opuszczał swych dziatek i nie zostawił ich sierotami, stanął kapłan na grobowcu zmariej dziedziczki i tak się odezwał:

„Nie narzekajcie dziatki, lecz posłuchajcie, co waszego Wielmożnego Pana prowadzi do Jeruzolimy. — Cóż może być chrześcianinowi droższego nad święte miasto Jeruzalem, w którym nasz Zbawiciel odprawił krwawą drogę męki, na krzyżu umarł, zmarł, wychstał i dokonał dzieła odkupienia? Któż z was nie pragnęby tego szczęścia i odwiedzić nie chciał owego miejsca, które najświętszy Zbawiciel poświęcił

kroplami krwi swej przeczajdziej, i pocałować kamienie, na których po trzykroć upadał niewinny Baranek, pod ciężarem krzyża swego. Już od początku wiary naszej świętej odprawiali wierni z całego świata pobożne pielgrzynki do Betleem, Jeruzalem i góry Przemienienia i Wniebowstąpienia Pańskiego. W żalu i skruszce czołgali się na klęczkach po świętej ziemi, łzami pokuty skrapiając miejsca, na których nigdy stała noga Syna Bożego. Dla grzechu ludzkiego dopuścił Pan Bóg, że niewierne pokolenia hezbożnych Turków opanowały ziemię świętą i górę Kalwarję, i grób święty bezpiecznie zmiewając, przemienili na świątynie tureckie. A co najgorsza, Turcy, najzaciętsi wrogowie wiary św, pastwią się nad pobożnymi pielgrzymami, męczają i obdzierają z majątku i odzieży. I dzeje się, że niekiedy kilka set nabożnych chrześcian leży na gołej ziemi około świętego miasta, ręce z płaczem wyciągając do świętych miejsc, do których Turcy przystępu wzbraniają. Ubodzy pielgrzymi, którzy z miłości dla Jezusa ponieśli głód, niewczas i trudy podróży kilkómiesiącznej, i ostatni grosz wydali za okup rabusiom tureckim, umierają przed murami świętego miasta, i narzekają w niebo, łosy na swoje nieszczęście, że nie mogą dojść do góry świętej, na której Pan i Zbawiciel poświęcił życie dla odkupienia

